

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 319
van **CINDY FRANSSEN**
datum: 1 maart 2019

aan **PHILIPPE MUYTERS**
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ECONOMIE, INNOVATIE EN SPORT

Informatieverslag kinderarmoede - Aanbevelingen arbeidsmarkt

De Senaat kan informatieverslagen opstellen wanneer een regel invloed heeft op die van een ander bevoegdheidsniveau (staat, gemeenschappen, gewesten). In de informatieverslagen wordt dan nagegaan hoe er kan worden samengewerkt tussen de verschillende bevoegdheidsniveaus.

Steeds meer kinderen dreigen vandaag in een arm gezin geboren te worden. Daar moet een bijzondere aandacht naartoe gaan. Vanuit onze gezamenlijke verantwoordelijkheid ten aanzien van alle kinderen, moeten alle beleidsniveaus in ons land zich maximaal engageren om een einde te maken aan armoede bij kinderen.

Als ontmoetingsplaats voor de betrokken overheden heeft de Senaat in 2015 dan ook beslist een informatieverslag op te maken met aanbevelingen gericht aan alle betrokken overheden om tot een gezamenlijke aanpak van de strijd tegen kinderarmoede in ons land te komen. Armoedebestrijding vergt immers een multidimensionale aanpak op verschillende beleidsdomeinen en op de verschillende beleidsniveaus.

Op 26 februari 2016 keurde de plenaire vergadering van de Senaat zonder enige tegenstem (38 voor en 2 onthoudingen) het informatieverslag betreffende de noodzakelijke samenwerking tussen de federale overheid, de Gemeenschappen en de Gewesten inzake de gezamenlijke aanpak van de strijd tegen kinderarmoede in ons land goed. De uitslag van deze stemming bevestigt het belang dat alle partijen hechten aan dit informatierapport.

Het is ondertussen bijna 3 jaar geleden dat het informatierapport werd goedgekeurd. In het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding 2015-2019 wordt volgende doelstelling naar voor geschoven: "De kerndoelstelling die Vlaanderen [...] wil realiseren tegen 2020, is het halveren van het aandeel kinderen dat in armoede geboren wordt en het doen dalen van het algemene armoederisico met 30% in Vlaanderen, conform het pact 2020". Volgens de EU-SILC-cijfers 2017 (European Union – Statistics on Income and Living Conditions) bedraagt het armoederisico 15,9%. In Vlaanderen schommelt het armoedecijfer al ruim 10 jaar tussen de 10% en de 12%. Daarnaast werd er een stijging (2017: 13,76%; 2016: 12,82%) vastgesteld van het aantal kinderen (tussen 0 en 3 jaar) dat in kansarmoede geboren wordt, zo bleek uit de kansarmoede-index van Kind en Gezin. Daarenboven bleek uit een studie van de Koning Boudewijnstichting dat de materiële deprivatie bij kinderen hoger is dan in de buurlanden.

Welke initiatieven werden er binnen het beleidsdomein Werk genomen overeenkomstig de aanbevelingen inzake arbeidsmarkt van het Kinderarmoederapport?

Graag een gedetailleerde lijst met de genomen initiatieven en de impact op het terugdringen van kinderarmoede. Indien er geen zulke maatregelen genomen werden, graag een motivering waarom niet.

ANTWOORD

op vraag nr. 319 van 1 maart 2019

van **CINDY FRANSSEN**

Het hebben van werk is een belangrijke hefboom tegen armoede, en zo ook tegen kinderarmoede. In de eerste plaats is dit te verklaren door het verwerven van een inkomen uit arbeid. Mensen zijn op die manier zelfredzaam en niet afhankelijk van overheidssteun om het hoofd boven water te houden. Het hebben van een job is echter ook van belang in de strijd tegen sociale uitsluiting: men bouwt sneller een sociaal netwerk uit en komt met meer mensen in contact.

Wij hebben vanuit het beleidsdomein Werk dan ook sterk ingezet op maatregelen ter verhoging van de werkzaamheidsgraad en ter activering van mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Dit zowel via meer algemene, zoals bijvoorbeeld de aanpak op maat van VDAB, individuele beroepsopleiding in onderneming (en meer specifiek de K-IBO voor werkzoekenden met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt), het opleidings- en vormingsaanbod, het beleid rond eerder verworven competenties (EVC), financiële incentives naar werkgevers (zoals bijvoorbeeld de aanwervingsincentive voor aanwerving van langdurige werkzoekenden), tijdelijke werkervaring, wijk-werken, geïntegreerde taal-werktrajecten, etc., als via meer specifieke maatregelen ten aanzien van mensen in armoede.

Voor de periode 2016-2019 waarvan sprake in de vraag kunnen **drie speerpunten** aangehaald worden binnen de VDAB-dienstverlening die specifiek gericht zijn naar personen in armoede en personen met een verhoogde kans op armoede.

1. Geïntegreerde Werk-Welzijnstrajecten
2. Groepsluik armoede
3. Werk-zorg trajecten

1. Geïntegreerde Werk-Welzijnstrajecten

Personen in armoede kunnen bij VDAB rekenen op individuele en maatgerichte ondersteuning door de werk-welzijnsbemiddelaars. Via de Werk-Welzijnsmethodiek wordt de werkzoekende ondersteund in zijn/haar zoektocht naar werk, maar wordt dit geïntegreerd in een ruimer traject dat de nodige aandacht schenkt aan de levensdomeinen waar de werkzoekende hulp nodig heeft. Rekening houdend met de complexiteit van de problematiek kan dergelijk traject tot 24 maanden duren.

2. Groepsluik armoede

Werkzoekenden in armoede met een mogelijke welzijnsproblematiek en met een duidelijke focus op arbeid kunnen door de werk-welzijnsbemiddelaar worden toegeleid naar het groepsluik armoede. Dit collectief gebeuren start met een gezamenlijk moment dat de dienstverlener samen met de werkwelzijnsbemiddelaars organiseert. Zo wordt duidelijk aangegeven dat VDAB en de dienstverlener samen op weg gaan en een krachtige tandem vormen. De dienstverlener voert het algemeen groepsluik uit afhankelijk van de noden van de klant en dit wordt aangevuld met jobhunting, jobmatching en/of welzijnsondersteunende acties.

3. Werk-zorg

Samen met mijn collega's bevoegd voor Welzijn en Sociale Economie maakte ik werk van de uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de werk- en zorgtrajecten. Op 2 februari 2018 gaf de Vlaamse Regering haar definitieve goedkeuring aan het uitvoeringsbesluit en creëerden we een aanbod voor personen met medische, mentale, psychische, psychiatrische en sociale problemen. Activeringstrajecten zijn voortrajecten die voorbereiden op reguliere activeringstrajecten, waarbij de casemanagers werk en zorg een trajectplan opstellen met acties op het vlak van werk (vb. activeringsstage) en op het vlak van welzijn en zorg.

De tender voor personen in armoede liep af eind 2018. Vanaf 1 januari 2019 wordt de begeleiding van deze personen opgenomen binnen Tijdelijke werkervaring. De werking van de werk- en welzijnsconsulenten wordt flankerend in de bemiddeling ingezet, zodat voor personen in armoede de brug naar reguliere dienstverlening op vlak van zorg en welzijn kan gemaakt worden. Via de ESF oproep begeleiding maatschappelijk kwetsbare groepen (en de vervolgooproep Outreach en Activering) ondersteunen we projecten die complementair werken aan deze begeleiding, onder meer van personen in armoede.

In welke mate deze algemene en specifieke maatregelen de impact op het terugdringen van armoede, laat staan op het terugdringen van kinderarmoede hebben bevorderd wordt niet binnen ons beleidsdomein gemeten. Wel is duidelijk dat de werkloosheid sinds enkele jaren serieus werd teruggedrongen en de werkzaamheidsgraad verhoogd. Op die manier trachten we vanuit ons beleidsdomein bij te dragen aan het terugdringen van de armoede.